

Els Nouwen 2020 – Behind Bars Antwerpen

Als kunst de afspiegeling is van wat er op geestelijk niveau omgaat in de mens, dan betekent dit voor Els Nouwen de volle maat. Weinigen schilderen zo heftig vanuit een innerlijke gevoelswereld als Els Nouwen. Haar werk is een gedurig gevecht tussen schoonheid en verval, tussen opbouw en afbraak, tussen droom en werkelijkheid, zonder ook maar één moment de controle over het schilderij te verliezen. Beelden doemen wazig intiem op of schreeuwen het uit in wilde pasteuze verfstreken. Het lijkt wel een dialoog tussen figuratie en abstractie, tussen orde en verwarring, tussen aantrekken en afstoten, tussen woede en berusting, met mutaties, transformaties en aberraties allerhande die niets ontziend de bovenhand nemen. Dit alles in een fascinerend en ongewoon coloriet dat aan iedere compositie een onrustbarende grimmigheid verleent. Het resultaat is telkens cryptisch en bevreemdend. Je zou kunnen stellen dat een narratief beeld, dat al dan niet symbool staat voor haar persoonlijke belevingswereld, de basis vormt, waarbij de picturale volmaaktheid ervan een destructieve reactie uitlokt, dit door middel van een abstracte ingreep die intens het werk attaqueert. Hierbij kantelt het beeld waardoor een mysterieuze ruimtelijkheid en bevreemding optreedt, een hallucinante gelaagdheid die een duistere spanning onthult, welke haar werk psychisch, raadselachtig en uniek maakt.

Els Nouwen stelt zich tijdens dit proces pertinente vragen: "Hoe vrij is onze blik? In welke mate is hij gedetermineerd?... Kan een schilderij troost bieden?... Welke kleur heeft pesten, jennen of judassen?... Kan een schilderij denken, kan ik het denken incorporeren in het schilderij?..." Een ding is zeker: "Geruststellend kan en mag een schilderij voor mij niet zijn want de werkelijkheid is dat ook niet."

In haar recente werken op groot formaat komt de immer aanwezige virtuositeit voor stofuitdrukking ditmaal uitermate pikant en uitdagend aan bod. Doorgesneden paprika's die de toeschouwer vanuit een infernaal universum monsterlijk toegrijnzen en burlesk bespuwen, naast het sappig glanzende vlees van schelpdieren dat zinnenprikkelend onze waarneming troebleert.

De extreme beeldvorming die Els Nouwen oproept kan brutaal en confronterend zijn, niet zelden ironisch en ook morbide, maar je voelt dat het oprecht en betekenisvol is, als de registratie van een emotie die zich diep van binnenuit loswrikt en met volle energie op het doek wordt geprojecteerd. Dit maakt haar werk zó indrukwekkend, aangrijpend en herkenbaar.

Ronald De Preter
november 2020